

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande N:o 12/-28 i anledning av Landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till lag angående ägors fredande mot skada av husdjur.

N:o 12/-28.

Finans- och Ekonomiutskottet, till vars utlåtande rubricerade lagförslag överlämnats, får i sådant avseende värdsammast framhålla följande.

Vid remissdebatten under gårdagens plenum gjordes, bland annat, gällande, att Landstinget borde avvika från den huvudprincip, som av Landstinget uti den av Tinget den 1 december 1927 antagna, men av Presidenten icke godkända landskapslagen fastställts och jämväl i nuföreliggande lagförslag vunnit uttryck, nämligen att rågranne skulle med hälften vardera deltaga i stängselbesväret, och i stället mantalet införas såsom grund för sagda skyldighet. Denna fordran kan Utskottet emellertid icke på några villkor godkänna, ty mantalet utgör ju en värdemätare icke blott för en lägenhets avkastning från jorden, utan även för andra inkomster, såsom jakt, fiske, m.m., vilka självfallet icke kunna anses höra till grunden för stängselskyldigheten, och vid mantalsberäkning skulle icke heller tagas hänsyn till det lokala behovet av stängsel för delägarna, allt klara sakförhållanden, vilka framgå ur det betänkande stängselkommittén avgivit och som till landstingsmännen i tryck utdelats. Ej heller kan den i rikets stängsellag antagna grunden för landskapets förhållanden vara lämplig, såsom redan tidigare till fullo påvisats. Vid sådant förhållande och då den grund för hägnadsbesväret, som såväl uti Landstingets icke stadfästa beslut som i Landskapsnämndens föreliggande lagförslag upptagits, enligt Utskottets mening är den bästa lösningen för landskapets vidkommande, har Utskottet enhälligt omfattat Landskapsnämndens förslag härutinnan.

I övrigt har Landskapsnämndens nuförevarande förslag, med hänsikt till vad Landskapsnämnden såsom motiv för detsamma framhållit, vunnit Utskottets fulla godkännande och har häri icke någon ändring vidtagits, utom att i § 4 tvänne meningar, börjande med orden: "Sämjas grannarna icke" o.s.v. samt "Därvid bör tagas i betraktande" o.s.v., vilka på grund av felskrivning omsvängts, ställts i sitt rätta sammanhang. Frågan därom, huruvida besvärsrätt mot skiftesnämnds beslut skall i landskapslagen intas eller icke, har ock varit föremål för diskussion, men har Utskottet

enhälligt varit av den mening, att Landskapsnämndens förslag, som icke upptager dylik rätt, borde godkännas. På grund härav får Utskottets förordnammast föreslå

att Landstinget måtte antaga Landskapsnämndens förslag om ägors fredande mot skada av husdjur att såsom landskapslag gälla i landskapet, men att 4 § 1 mom. måtte erhålla följande lydelse:

"Där någondera grannen det påyrkar, skall varderas hägnadsskyldighet bestämmas vid skifte å platsen, vilket grannarna själva må förrätta. Därvid bör tagas i betraktande markens beskaffenhet, varpå hägnaden skall inrättas, så att hägnadens längd skäligen minskas, där dess uppförande och underhåll medför större kostnad. Sämjas grannarna icke, skall genom lottning avgöras, vilken del av stängslet bör av vardera uppföras".

Mariehamn den 16 november 1928.

På Finans- och Ekonomiutskottets vägnar:

Oskar Bomanson

Werner Jansson

Uti behandlingen av detta ärende hava deltagit ordföranden Bomanson, viceordföranden Jansson samt ledamöterna Blomroos, Carlson och Törnroos ävensom suppleanten J.A. Sjöblom.